

Skole.	Trinn.	Elevnummer.	Kjønn.		Det første språket du lærte.	
	7	a610	Jente	Gutt	Norsk	Annet

Den rare hendelsen

Bestefaren min fortalte meg og Ludvig om en gammel skatt nedgravd i hagen. Dette skjedde i 2005 så det er en del år siden. Den gangen bodde vi fortsatt i det gamle huset vårt i Sandvika, men nå har vi flytta og bor i nedre ullernterasse. Da bestefaren min fortalte meg dette var jeg ikke mye eldre en Ludvig som akkurat fylte 10. Så bestemte vi oss for å grave den opp. Men det var et lite problem med den supre planen vår vi delte hagen med naboen vår som var en eldre mann som aldri snakket til noen. Han var en av de typene som alltid klarer seg best alene og ikke trenger hjelp til noe.

Den eneste sjansen vår var at Knut, som denne naboen het, skulle dra til familien sin. Han pleide å dra til familien sin en gang i måneden. Denne dagen var 5. mars så han hadde nettopp kommet hjem fra sin forrige tur så det betyde at vi måtte vente en ynkelig måned til. Når jeg og Ludvig snakket om dette ble vi ganske opprørt. Så sa han: nå er det bare en ting å gjøre hva! skrek jeg vente sa han. Etter dette gikk Ludvig hjem til seg mens jeg gikk inn på soverommet mitt og da tenkte jeg og Ludvig på det samme: kan ikke tiden gå litt fortere. Klokka hvar 20:00 så jeg gikk ned for å spise kveldsmat mamma og pappa hadde akkurat kommet hjem fra jobbene sine. Jeg tok meg en brødslike med makrell og satte meg ned på bestefars seng. Vi pratet om dagen som hadde gått jeg fortalte bestefaren min om dette med naboen vår og han sa: nå ja den som venter, venter ikke for gjeves ja ja sa jeg men det er så innmari lenge. Hvor lenge spurte han, en måned svarte jeg ja så lenge det trodde jeg ikke men ja vi får vente og. Tiden gikk Ludvig og jeg begynte å bli mer og mer utålmodige det hadde alt gått 2 uker siden vi fikk vite om skatten. Vi begynte å legge planer om hvordan vi skulle finne skatten. Så vi gikk å spurte bestefar om hvor vi kunne lete. Han svarte oss ja jeg tror jeg har sakt alt men så plutselig brølte han og nei jeg har glemt å si dere en ting hva sa jeg så høyt at katten vår skvatt til værs. Jeg glemte å si at det er et gammelt dikt knyttet til skaten det sier: treet i hagen stort det er men lete du må lengre 12 skritt ø 5 skritt v og 3 skritt n. Betyr det! 12 skritt øst 5 skritt vest og 3 skritt nord ja det tror jeg også sa bestefar men da har vi alt vi trenger ja svarte bestefar og begynte å le.

Det var bare noen dager til naboen vår dro jeg og Ludvig snakket om det i hagen mens vi hoppet på den nye trampolinen min. Ludvig sa at han så at naboen vår sto rett ved siden av oss og hørte sikkert vært eneste ord vi sa men han sa ingen ting og bare gikk inn i huset sitt. Dagen hadde kommet den dagen naboen skulle dra klokka 15:00 dro han med taxi til flyplassen. Med en gang han dro hoppet vi ut av stue vinduet og begynte å gjøre det diktet sa nemlig gå 12 skritt øst 5 vest og 3 nord for treet. Vi begynte å grave vi hadde snart gravet i 1 time uten å finne noe, men så traff Ludvig noe med spaden sin vi gravde litt sand bort fra det stedet han hadde gravd og plutselig så vi en stor gammel skattkiste. Vi begynte og åpne den men så hørte vi en stemme bak oss hva er det dere gjør sa han jeg og Ludvig ble helt stumme og så bak oss til vår store overraskelse var det naboen min som sto bak oss. Jeg klarte ikke å si noe men Ludvig sa vvvvi graver oppp en skattt i hagen min sa han nå ja dere kan jo dele det som er i kista med meg siden det også er min hage ja selvfølgelig svarte jeg og Ludvig i kor. Vi og naboen åpnet kista og så ned i den og der var det en liten konvolutt Ludvig måpte på den med de store blå øynene sine uten å tro at det ikke var en drøm. Vi åpnet konvolutten og der var det en sjekk på 200 000 kr vi ble så glade at naboen kjørte oss ned til banken med en gang og vær av oss fikk sin del vi bestemte å gi halvparten til bestefar siden det var han som sa alt om skatten. Vi bestemte å ikke si noe til foreldrene våre siden da hadde di bare lurt hvor vi fikk alle pengene fra. Etter dette snakket vi ikke mer om det. Men tragisk bare noen måneder etter dette fantastiske døde bestefar. På graven hans festet vi et lite skilt der det sto “ En god oppdager og en super bestefar”.